

דַּאֲתַטְעֵן בְּהַ. וּבְמַה. בְּרַחֲמֵי. וְאַזְדַּמֵּן לְקַבְּלֶיהָ
דְּבַלְעֵם, לְאַעֲנִישָׁא לִיה, עַל דְּאִיהוּ הָוּה בְּעֵי
לְמִיּהָךְ בְּרִשׁוּתֶיהָ, וְלֹא בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא (ס"א
דלעילא).

הַדְרָךְ שְׁנֻטְעֵן בְּהַ. וּבְמַה?
בְּרַחֲמֵים. וְהַזְדַּמֵּן מוּל בַּלְעֵם,
לְהַעֲנִישׁוּ עַל שְׂרָצָה לְלַכְת
בְּרִשׁוּתוֹ וְלֹא בְּרִשׁוּת אַחְרָת
(שְׁלַמְעֵלָה).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַשְׁתָּא אֵית לְשִׁאלָא, אִי מְלוּי
הוּוּ אַתְיִין מִסְטָרָא דְכַתְרִין תַּתְּאִין, וְלֹא
מֵאַתְר אַחְרָא, אָמַאי כְּתִיב וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם וַגּוֹ', וְאַךְ אֵת הַדְּבָר וַגּוֹ'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק
(בְּגִי'הוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אַתְהֵדְר מְלֹאכְא לְמַלְלָא עֲמִיה. דְּאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְלִיל עֲמִיה וְהוּא אָמַר אַךְ אֵת הַדְּבָר וַגּוֹ'. חַס וְשְׁלוֹם דְהָא הָוּא מְלֹאכְא
אָמַר לִיה וְאַפְסֵי אֵת הַדְּבָר וַגּוֹ', דְּאִי תִימָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם וַגּוֹ').
הַכִּי אוֹלִיפְנָא. דְּהֵאִי אֱלֹהִים דְּהֵכָא כְּלָהוּ
מְלֹאכְא הָוּה. וְהָוּא אִיהוּ אַתְר דְּאֵתִי מִסְטָרָא
דְּדִינָא קְשִׁיא, דְּבִיּה אַחֲזִידֵן חִילָא וְתוֹקְפָא
דְּאִינוּן כְּתָרִין תַּתְּאִין, דְּהָוּה מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוּ
בַּלְעָם. וּבְגִין כֶּף, וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם. דְּלִזְמַנִּין אַתְקַרִי
מְלֹאכְא בְּשִׁמָּא עֲלָאָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּעַת יֵשׁ לְשִׁאל:
אִם דְּכִרְיוֹ הֵיּוּ בְּאִים מְצַד כְּתָרִים
הַתַּחְתּוֹנִים וְלֹא מִמְקוֹם אַחַר,
לְמַה כְּתוּב וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם וַגּוֹ', וְאַךְ אֵת הַדְּבָר וַגּוֹ'?
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, (בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל חוּר
הַמְּלֹאךְ לְדַבֵּר אַתּוּ. שְׂאֵם תֹּאמַר שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא דַבֵּר אַתּוּ, וְהוּא אָמַר אַךְ אֵת הַדְּבָר וַגּוֹ' –
חַס וְשְׁלוֹם! שְׁהֵרִי אוֹתוֹ מְלֹאךְ אָמַר לוֹ, וְאַפְסֵי אֵת
הַדְּבָר וַגּוֹ'. שְׂאֵם תֹּאמַר, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם
וַגּוֹ') כֶּף לְמַדְתִּי, שְׁהֵרִי אֱלֹהִים שֶׁל
כֶּאֱן, כֶּלָּם מְלֹאךְ הֵיּה. וְאוֹתוֹ הוּא
מְקוֹם שְׂבֵא מְצַד דִּין הַקְּשָׁה שְׁבוּ
אַחֲזִיזִים כַּח וְתַקֵּף אוֹתָם כְּתָרִים
תַּחְתּוֹנִים שְׁבַלְעֵם הֵיּה מְשַׁתְּמֵשׁ
בְּהֵם. וּמְשׁוּם כֶּף, וַיִּבֹא אֱלֹהִים
אֶל בַּלְעָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם. שְׁלַפְעָמִים נִקְרָא מְלֹאךְ
בְּשֵׁם עֲלִיּוֹן.

וְהַטְּ הָאֲתוֹן מִן הַדְרָךְ, סְטָאָת מִן הָהוּא אַרְחָא,
דְּהוּת טְעִינָא מִסְטָרָא דְּדִינָא קְשִׁיא,
לְקַבְּלֶיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. וּבְמַה חָמָא בַּלְעָם, דְּהֵיא
סְטָאָת מֵהָהוּא אַרְחָא. אֶלָּא הַכִּי אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, דְּאַפִּילוּ בְּאַרְחָא, בְּעָא לְאַבְאָשָׁא לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל, בְּחִילָא דְאַתְנִיָּה. וְכִיּוֹן דְּלֹא סָלִיק
בִּידוּי, מַה כְּתִיב, וַיֵּךְ אֵת הָאֲתוֹן בַּמֶּקֶל. אֲטַעֵן
לָהּ, וְאַלְבֵּשׁ לָהּ, בְּזוּרְזֵי דִינָא קְשִׁיא תְקִיפָא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב בַּמֶּקֶל. בַּמֶּקֶל דִּיִּיקָא. דְּאִיהוּ
דִּינָא קְשִׁיא תְקִיפָא. בַּמֶּקֶלוֹ לֹא כְּתִיב, אֶלָּא
בַּמֶּקֶל.

וְהַטְּ הָאֲתוֹן מִן הַדְרָךְ, סְטָאָת
מֵאוֹתוֹ הַדְרָךְ, שְׁהֵיָתָה טְעוּנָה
מְצַד דִּין הַקְּשָׁה כְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל.
וּבְמַה רָאָה בַּלְעָם שְׁהֵיא סְטָאָתָה
מֵאוֹתוֹ הַדְרָךְ? אֶלָּא כֶּף אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׂאֵפְלוּ בְּדְרָךְ רָצָה לְהִזְיֵק
לְיִשְׂרָאֵל בְּכַח אַתּוּנוֹ. וְכִיּוֹן שְׁלֹא
עֲלָתָה בִּידוּ, מַה כְּתוּב? וַיֵּךְ אֵת
הָאֲתוֹן בַּמֶּקֶל. הַטְעִין אוֹתָהּ
וְהַלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּזוּרְזֵי דִין קְשָׁה
וְחִזְקָא. זְהוּ שְׁכַתוּב בַּמֶּקֶל, בַּמֶּקֶל
דְּיִקָא, שְׁהוּא דִין קְשָׁה תְקִיפָא.
בַּמֶּקֶלוֹ לֹא כְּתוּב, אֶלָּא בַּמֶּקֶל.
צֵא וּרְאֵה כַּמָּה תְקִיפָה חִכְמַת
אוֹתוֹ רָשַׁע וְתֹאנוֹתוֹ לְהִזְיֵק לָהֶם
לְיִשְׂרָאֵל, שְׁהוּא הַשְּׂגִיחַ לְצֵאת
מִרְשׁוֹת שְׁלַמְעֵלָה בְּגִלְל תַּאֲנוֹתוֹ
לְהַתְּפִיד וְלְהִזְיֵק לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל.

בּוּק חָמִי, כַּמָּה תְקִיפָא חִכְמַתָּא דְּהָהוּא רָשַׁע,
וְתִיאובְּתָא דִילִיָּה לְאַבְאָשָׁא לְהוֹן
לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ אֲשַׁגַּח לְנַפְקָא מִרְשׁוּתָא
דְּלַעֲלָא, בְּגִין דְּתִיאובְּתִיָּה לְאַתְיִיקָרָא, וְלְאַבְאָשָׁא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

ויעמד מלאך יי במשעול הפרמים וגו'. (במדבר כב) מה פתיב לעילא, בקדמיתא כתיב, ותט האתון מן הדרף ותלף בשדה, ותלף בארץ מישר, מסטרא דשדה, (אתער) ואתרכינת ממה דהיה בה. ויף בלעם את האתון להטותה הדרף לאסטאה לה מההוא ארחה דשדה. אמר רבי יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הות אתנא בעאקו. לבתר פד חמא בלעם, דלא הוה יכיל, פדין ויף את האתון במקל. פמה דאתמר.

ויעמד מלאך יי וגו'. אמר רבי אבא, פמה אית לן לאסתפקלא במלי דאורייתא, הני קראי רמיזי (דף ר"ט ע"א) ברחמיתא עלאה. וכי למגנא נפק האי מלאכא, לאתחזאה לחד אתנא. או למיקם בין פרמייא לקבלה, זמנא הכא וזמנא הכא. אלא כלא רזא עלאה הוא, וכלא בעי קדשא בריה הוא בגין לאגנא עלייהו דישראל, ולא ישלטו בהו זינין בישין, בגין דאינון חולקיה דקודשא בריה הוא.

ויעמד מלאך יי וגו'. תאנא, מסטרא דאמא, פד איהי מתעטרא, נפקין בעטרהא אלה וחמש מאה סטרי גליפין בתכשיטה. וכד בעאת לאזדווגא במלפא, מתעטרא בחד עטרא דארבע גוונין. (גוונין) אינון גוונין מתלהטן בארבע סטרי עלמא, כל גוונא וגוונא מתלהטא תלת זמנין בההוא סטרא. דאינון תריסר תחומי גליפין. ועאלין ואתפלילו בתריסר אחרנין.

ברישא דעטרא, אית ארבע שורין לארבע סטרין, ואינון מגדלות, פמה דאת אמר (שיר השירים ה) מגדלות מרקחים. מהו מרקחים. פמה דאת אמר, (שיר השירים ג) מפל אבקת רוכל. ועל כל מגדלא ומגדלא ג' פתחין, קביעין באבנין טבן, מפל סטרא

ויעמד מלאך ה' במשעול הפרמים וגו'. מה פתוב למעלה? בהתחלה פתוב ותט האתון מן הדרף ותלף בשדה. ותלף בדרף ישר, מצד השדה, (התעוררה) ונטתה ממה שהיה בה. ויף בלעם את האתון להטותה הדרף, להסטותה מאותו דרף של השדה. אמר רבי יוסי, בין המלאך ובין בלעם הייתה האתון במצוקה. אחר כך ראה בלעם שלא הייה יכול, אז ויף את האתון במקל, כמו שנתבאר.

ויעמד מלאך ה' וגו'. אמר רבי אבא, פמה יש לנו להסתכל בדברי התורה. פסוקים אלו רמוזים בתכמה עליונה. וכי לחנם יצא מלאך זה להראות לאתון אחת, או לעמד מולה בין הפרמים פעם כאן ופעם כאן? אלא הכל סוד עליון הוא, והכל רצה הקדוש ברוך הוא כדי להגן על ישראל ולא ישלטו בהם מינים רעים, משום שהם חלקו של הקדוש ברוך הוא.

ויעמד מלאך ה' וגו'. למדנו, מצד האמא, פשהיא מתעטרת, יוצאים בעטרותיה אלה וחמש מאות צדדים חקוקים בתכשיטה. וכשרוצה להזדווג במלף, מתעטרת בעטרה אחת של ארבעה גונים. אותם גונים לוחטים בארבעת צדדי העולם, כל גון וגון לוחט שלש פעמים באותו צד, שהם שנים עשר תחומים חקוקים, ונכנסים ונכללים בשנים עשר אחרים.

בראש העטרה יש ארבע חומות לארבעה צדדים, והם מגדלות, כמו שנאמר (שיר השירים ה) מגדלות מרקחים. מה זה מרקחים? כמו שנאמר (שם א) מפל אבקת רוכל. ועל כל מגדל ומגדל שלשה פתחים קבועים באבנים טובות

וְסִטְרָא. הַאי עֵטְרָא, נְהִירָא (כ"א טהורא) (כ"א טמירא) בְּדִלּוּגִין דְּאוּפִיר, בְּגִין יְקָרָא דְּמִלְכָּא, כְּמָה דְּכַתִּיב, (ישעיה יג) אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ וְגו'.

תַּחֲתֵּי עֵטְרָא, תְּלִינן זְגִי דְּדִהֲבָא בְּסַחְרָנְהָא, זְגָא דְּדִהֲבָא מִסִּטְרָא דָּא, וְזְגָא דְּדִהֲבָא מִסִּטְרָא דָּא, וְחַד רְמוּנָא. (כ"א גנו) כְּגוֹנוֹן הַהוּא רְמוּנָא, אֵית בֵּה אֶלְף זְגִין, וְכָל זְגָא מְנִיְהוּ, מִתְּלֵהֲטָא בְּסוּמְקָא בְּחוּרָא. הַהוּא רְמוּנָא אֲתַפְּלַג בְּפִלּוּגִין אַרְבַּע, וְקִיִּמָּא פְּתִיחָא, לְאַתְחַזְזָא זְגָהָא. תְּלַת מָאָה וְעֶשְׂרִין וְחֲמֵשׁ זְגִין לְסִטְרָא דָּא, וְכֵן לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא, עַד דְּמִתְּלֵהֲטֵן אַרְבַּע סִטְרֵי עֲלֵמָא, מַחֲזִיזוּ דְּכָל פְּלִכָּא וּפְלִכָּא, וְאֵינוּן אֶקְרוּן פְּלַח הַרְמוֹן. כְּמָה דְּכַתִּיב, (שיר השירים ד) כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ.

אַרְבַּע גִּלְגֻלִין בְּפִלְכֵי אַרְבַּע זְוִינן, נְטֻלִין בְּגִלְגוּלָא לְהַהוּא עֵטְרָא, וְכַד נְטֻלֵי לָהּ, אֲזִדְקֶפֶן לְעֵילָא. עַד דְּמִטּוּ לְגִלְגוּלָא דְּפִלְכָא עֲלָאָה, דְּנִהִים יִמָּא וְלִילִיא, מִתְחַבְּרֵן כָּל אֵינוּן פְּלִכִין, וְנְטֻלִין לְעֵטְרָא, וְזִקְפֶן לָהּ. וְקָלָא דְּאֵינוּן גִּלְגֻלִין, אֲשַׁתְּמַע בְּכִלְהוּ רְקִיעִין. לְקַל נְעִימוּתָא מִתְרַעֲשִׁין כָּל חֵילֵי שְׂמִיא, וְכִלְהוּ שְׂאֵלִין דָּא לְדָא, עַד דְּכִלְהוּ אֲמַרִי (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

כַּד מְזַדְדוּג מִלְכָּא בְּמִטְרוּנִיתָא, סִלְקָא עֵטְרָא דָּא, וְאַתְיָשְׁבַת בְּרִישָׁא דְּמִטְרוּנִיתָא. כְּדִין נַחֲתֵי חַד עֵטְרָא עֲלָאָה, קְבִיעָא דְּכָל אֶבְן טְבָא, וְחִיזוּר וְשׁוּשָׁן, בְּסַחְרָנְהָא. בְּשִׁית גִּלְגֻלִין אֲתִיא, לְשִׁית סִטְרִין דְּעֲלֵמָא, שִׁית גְּדַפִּין דְּנֶשֶׁר נְטֻלִין לָהּ. בְּפִלְכוּי חֲמִשִּׁין (כ"א פִּלְכוּי) עֲנַבִּין סַחְרָנְהָא, דְּגִלְיָף בֵּה אִימָא עֲלָאָה. קְבִיעָאן בְּאֶבְן טְבָא, חוּר וְסוּמְקָא יְרוּק וְאוּכְמָ תְּכֵלָא וְאַרְגָּוּנָא. שִׁית מָאָה וְתֵלַת עֶשְׂרֵי זְוִינן, לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא.

מִכָּל צַד וְצַד. עֵטְרָה זֹו מְאִירָה (טהורא) (טמירא) בְּדִלּוּגִים שְׁל אוּפִיר בְּשָׁבִיל כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (ישעיה יג) אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ וְגו'.

תַּחֲתֵּי הָעֵטְרָה תְּלוּיִים זְגִי זְהָב סְבִיבוּתֵיהּ, זְגִי זְהָב מְצַד זְהָ, וְזְגִי זְהָב מְצַד זְהָ, וְרְמוּן אֶחָד. (בתוך) כְּגוֹן אוֹתוֹ רְמוּן יֵשׁ אֶלְף זְגִים, וְכָל זְגִי מִהֶם לוֹהֵט בְּאֶדָם וְלָכֵן. אוֹתוֹ רְמוּן נִחְלַק לְאַרְבַּעַה חֲלָקִים, וְיֵשׁ פֶּתַח לְרֵאוֹת זְגִיו. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשָׁה זְגִים לְצַד זְהָ, וְכֵן לְכָל צַד וְצַד, עַד שְׁלוֹשֵׁים אַרְבַּעַה צְדָדֵי הָעוֹלָם מִפְּרָאָה כָּל פְּלַח וּפְלַח, וְהֵם נִקְרָאִים פְּלַח הַרְמוֹן, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שיר השירים ד) כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ.

אַרְבַּעַה גִּלְגֻלִים בְּפִלְחֵי אַרְבַּע הַזְוִיּוֹת לוֹקְחִים בְּגִלְגוּל אֶת אוֹתָהּ עֵטְרָה, וְכִשְׁלוֹקְחִים אוֹתָהּ, מְזַדְקֶפִים לְמַעְלָה. עַד שְׂמִינִיעִים לְגִלְגוּל פְּלַח הָעֵלְיוֹן, שְׁנוֹהֵם יוֹמֵם וְלַיְלָה, מִתְחַבְּרִים כָּל אוֹתָם פְּלַחִים, וְלוֹקְחִים הָעֵטְרָה וְזוֹקְפִים אוֹתָהּ. וְקוֹל אוֹתָם הַגִּלְגֻלִים נִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים. לְקוֹל נְעִימוּתָם רוֹעֲשִׁים כָּל כַּחוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכֻלָּם שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה, עַד שְׁכַלָּם אוֹמְרִים: (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ.

בְּשִׁמּוּדוּג הַמֶּלֶךְ בְּמִלְכָּה, עוֹלָה עֵטְרָה זֹו וּמִתְיָשְׁבַת בְּרֵאשׁ הַמֶּלְכָּה, וְאִזּוּ יוֹרְדַת עֵטְרָה אַחַת עֲלִיּוֹנָה קְבוּעָה שְׁל כָּל אֶבְן טוֹבָה, וְכַפְתוֹר וּפְרוּחַ סְבִיבָה. בְּשִׁשָּׁה גִלְגֻלִים בָּאָה לְשִׁשָּׁה צְדָדֵי הָעוֹלָם, שֵׁשׁ כְּנָפֵי נֶשֶׁר לוֹקְחִים אוֹתָהּ. בְּפִלְחֵיהּ חֲמִשִּׁים (פִּלְחֵי) עֲנַבִּים סְבִיבָה שְׁחַקְקָה בֵּה הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה, קְבוּעִים בְּאֶבְן טוֹבָה, לְכֵן וְאֵדָם, יִרְק וְשַׁחַר, תְּכֵלַת וְאַרְגָּמָן. שֵׁשׁ מְאוֹת וְשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵי זְוִיּוֹת לְכָל צַד וְצַד.

אַלְרָה וְשִׁית מָאָה מְגַדְלִין, לְכֹל סְטָרָא וְסְטָרָא. וְכֹל מְגַדְלָא וּמְגַדְלָא, טוּרִין קְבִיעִין. פְּרָחִין לְעִילָא, אֲשֶׁתְּאֲבָן בְּכִיתוּנָא (ס"א בְּפִתוּרָא) דְּאִימָא עֲלָאָה, בְּמִשַׁח רְבוּת דִּילָהּ. פְּדִין אִימָא, בְּלַחֲשׁוֹ, נְגִיד מִתְנָן עֲלָאִין, וְשִׁדְר וְקִבֵּע לוֹן בְּהִיּוּא עֲטָרָא. לְבַתֵּר אֲנְגִיד נְחָלִי דְּמִשַׁח רְבוּת קְדִישָׁא, עַל רִישָׁא דְּמִלְפָּא. וּמְרִישִׁיָּה, נְחִית הֵהוּא מִשַׁחַּא טָבָא עֲלָאָה, עַל דִּיקְנִיָּה יִקְרָא. וּמִתְנָן נְגִיד עַל אֵינוֹן לְבוּשֵׁי מִלְפָּא. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְגו'.

אַלְרָה וְשִׁשׁ מֵאוֹת מְגַדְלִים לְכֹל צַד וְצַד, וְכֹל מְגַדֵּל וּמְגַדֵּל הָרִים קְבוּעִים. פּוֹרְחִים לְמַעְלָה, נִשְׁאָבִים בְּכַתְנַת (בְּשִׁלְחָן) הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה בְּשֶׁמֶן מִשַׁחַּה שְׁלָהּ. אִזְ הָאִמָּא בְּלַחֲשׁ מִשְׁפִּיעָה מִתְנֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְשׁוֹלַחַת וְקוֹבַעַת אוֹתָם בְּאוֹתָהּ הָעֲטָרָה. אַחַר כֵּן מִשְׁפִּיעָה נְחָלִי שֶׁמֶן מִשַׁחַת קְדִישׁ עַל רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמְהַרָּשׁ יוֹרֵד אוֹתוֹ שֶׁמֶן טוֹב עֲלִיוֹן עַל זָקְנוֹ הַמְּכַבֵּד, וּמִשָּׁם שׁוֹפֵעַ עַל אוֹתָם לְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁכֻתוֹב (תהלים קלא) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְגו'.

לְבַתֵּר אַתְהֵדֵר עֲטָרָא, וּמַעֲטָרָא לִיה אִימָא עִילָאָה בְּהִיּוּא עֲטָרָא, וּפְרִישָׁא עֲלִיהּ, וְעַל מְטְרוֹנִיתָא, לְבוּשֵׁי יָקָר בְּהִיּוּא עֲטָרָא. פְּדִין קָלָא אֲשֶׁתְּמַע בְּכִלְהוּ עֲלִמִין, (שיר השירים ג) צְאֲנָה וּרְאִינָה וְגו'. פְּדִין חֲדוּתָא הוּא בְּכֹל אֵינוֹן בְּנֵי מִלְפָּא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. כָּל אֵינוֹן דְּאֵתוּ מִסְטְרִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל. דְּהָא לָא מְזַדְּוִגִי בְּהוּ, וְלָא קְיִימִין עֲמָהוֹן, בְּר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינוֹן בְּנֵי בֵיתָא, וּמִשְׁמִשֵּׁי לְהוּ. פְּדִין בְּרַכָּאן דְּנַפְיָקִי מְנִיָּהוּ, דִּישְׂרָאֵל הוּא.

אַחַר כֵּן חוֹזְרַת הָעֲטָרָה, וּמַעֲטָרַת אוֹתָהּ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה, וּפּוֹרְשַׁת אוֹתָהּ עֲלִיוֹ וְעַל הַמִּלְפָּה, לְבוּשֵׁי כְבוֹד בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה. וְאִזְ נִשְׁמַע קוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה וְגו'. אִזְ חֲדוּתָהּ הִיא בְּכֹל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. וּמִי הֵם? כָּל אוֹתָם שְׂבָאוּ מִצַּד יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרִי לֹא מְזַדְּוִגִים בְּהֵם וְלֹא עוֹמְדִים עִמָּהֶם, פְּרִט לְאוֹתָם יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם בְּנֵי הַבַּיִת וּמִשְׁמִשֵּׁים אוֹתָם. וְאִזְ בְּרַכּוֹת שְׂיוּצָאוֹת מֵהֶם, שֶׁל יִשְׂרָאֵל הֵן.

וְיִשְׂרָאֵל נְטֻלִין כְּלָא, וּמִשְׁדְּרֵי חוּלְקָא מְנִיָּה לְשָׂאָר עַמִּין, וּמִהִיּוּא חוּלְקָא אֲתַזְנוּ כָּל אֵינוֹן שְׂאָר עַמִּין. וְתֵאנָא, מִבִּין סְטְרֵי חוּלְקִיהוֹן דְּמִמְנָן עַל שְׂאָר עַמִּין, נַפְיָק (דף ר"ט ע"ב) חַד שְׁבִיל דְּקִיק, דְּמִתְנָן, אֲתַנְגִּיד חוּלְקָא לְאֵינוֹן תְּתָאִי, וּמִתְנָן מִתְפָּרֵשׁ לְכַמָּה סְטְרִין. וְדָא קְרִינָן לִיה תְּמַצִּית, דְּנַפְיָק מִסְטְרָא דְּאַרְעָא קְדִישָׁא.

וְיִשְׂרָאֵל לּוֹקְחִים הַכֹּל, וְשׁוֹלְחִים חֶלֶק מִמֶּנּוּ לְשָׂאָר הָעַמִּים, וּמֵאוֹתוֹ חֶלֶק נְזוּנִים כָּל אוֹתָם הָעַמִּים. וְלִמְדוּנוּ, מִבִּין צְדָדֵי חֶלְקָם שֶׁל הַמְּמַנִּים עַל שְׂאָר הָעַמִּים יוֹצֵא שְׁבִיל דְּקִיק אֶחָד שְׁמִשָּׁם נִשְׁפָּע חֶלֶק לְאוֹתָם תְּחַתּוּנִים, וּמִשָּׁם נִפְרָד לְכַמָּה צְדָדִים. וְלָזֶה קוֹרְאִים תְּמַצִּית, שְׂיוּצָאת מִצַּד הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וְעַר זֶה כָּל הָעוֹלָם שׁוֹתֶה מִתְמַצִּית אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִי זֶה אָרֶץ יִשְׂרָאֵל? הָרִי בְּאַרְנוֹ. וּבִין לְמַעְלָה וּבִין לְמַטָּה, כָּל אוֹתָם שְׂאָר עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, לָא אֲתַזְנוּ אֶלָּא מִהִיּוּא

וְעַר דָּא עֲלָמָא כּוֹלִיָּה מִתְמַצִּית דְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל קָא שְׁתֵּי. מֵאֵן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. הָא אוֹקִימָנָא. וּבִין לְעִילָא, וּבִין לְתַתָּא, כָּל אֵינוֹן שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, לָא אֲתַזְנוּ אֶלָּא מִהִיּוּא